

Ulkoistaminen on syömishäiriöiden hoidossa käytetty puhetapa, jossa potilasta ja syömishäiriötä käsitellään erillisinä, toisiinsa vaikuttavina toimijoina. Yksinkertaisimmillaan ulkoistus on syömishäiriön käsitteellistäminen *sairaudeksi*, niin että potilasta voidaan ohjata pitämään joitakin ajatuksiaan ja toimiaan sairaudesta johtuviksi. Ulkoistamisen tavoitteita on mm. opettaa potilasta ja tämän läheisiä tunnistamaan syömishäiriön vaikutus potilaaseen, suojella yhteistyösuhdetta potilaan kanssa syömishäiriön hoidossa ja tukea potilasta syömishäiriöstä toipumisessa.

Tutkin esityksessä, millä eri tavoin ulkoistaminen toteutuu syömishäiriön hoidossa työntekijän puheenvuoroissa, ja millaista toimijuutta eri ilmaukset asettavat potilaalle (tai vievät potilaalta). Aineistona on syömishäiriön hoidon kaksi poliklinista keskustelua samalta työntekijä-potilas - parilta. Syömishäiriön ulkoistavia ilmauksia on käyntien aikana yhteensä 40 (5 + 35).

Työntekijän vuoroissa syömishäiriölle ja potilaalle osoitettu toimijuus vaihtelevat, niin että syömishäiriö voi kaapata toimijuuden potilaalta, potilas voi luovuttaa toimijuutensa syömishäiriölle tai potilas voi vastustaa syömishäiriötä. Pohdin esityksessäni, millaisissa sekvensseissä erilaiset toimijuuden ilmaisut esiintyvät ja millaisia vuorovaikutuksellisia ja hoidollisia tavoitteita ne palvelevat.